

ÉDER KATALIN

KEMENCZEINÉ VÉGH KATALIN KÖSZÖNTÉSE

Kemenczeiné Végh Katalin 1938. július 25-én született Fehérvárcsurgón. Iskoláit Budapesten végezte, a Jurányi utcai Hámán Kató Gimnáziumban érettségizett 1957-ben. Még ugyanebben az évben felvételt nyert az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára régészet-történelem szakokra. Egyetemi tanulmányai alatt a kor kiemelkedő régészeitől tanult, miközben évfolyamtársaival összetartó

közösséget alkotva kirándultak, éltek az egyetemisták kulturális életét. A diploma megszerzése után, 1962-ben egykori évfolyamtársával, férjével az akkori szokások szerint régész pályafutásukat vidéken, a miskolci Herman Ottó Múzeumban kezdték meg. Az itt eltöltött szűk évtized alatt a megye több népvándorláskori és középkori lelőhelyén végzett feltárásokat (Miskolc-Szabadság tér, Miskolc-Szirma és Szirmabesenyő császárkori telepek, Kistokaj honfoglaláskori temető, Boldogkő vára), melyek eredményeit már a Miskolcon töltött évek során elkezdte megosztani a szakmai közönséggel. A Herman Ottó Múzeumban végzett munkájának alaposágát mutatja, hogy nemcsak a térségben általa vezetett feltárások eredményeit ismertette, hanem az intézmény régészeti anyagába korábban bekerült szarmata, kelta, avar leletanyag, valamint a honfoglaláskori és a kora Árpád-kori sírleletek feldolgozását is elkészítette és publikálta. Régész munkaköre mellett jelentős muzeológiai feladatokat végzett megszervezve a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Múzeumok Baráti Körét, kiemelkedő szerepet játszott a leletbejelentő-hálózat kiépítésében és a megye helytörténeti gyűjteményeinek munkáját felügyelte. Férjével, Kemenczei Tiborral együtt részben a leletbejelentő-hálózat eredményes működését is bemutatva évente megjelentették a miskolci Herman Ottó Múzeum évkönyvében a leletmentések és ásatások eredményeit. 1971-ben visszatért a fővárosba és a Budapesti Történeti

Múzeum régész-munkatársa lett. Az első időkben a Központi Adattárban dolgozva részt vett az óbudai ásatásokon, helyszíni szemléken, majd az 1976 decemberében született főigazgatói utasítás alapján feladatul kapta a BTM Adattárának megszervezését. Szervezőkészsége, alapos munkája, igazi muzeológusi hozzáállása miatt, ami már Miskolcon is jellemezte munkáját, a legjobb embert szemelték ki arra a feladatra, hogy a Bu-

dapest területén végzett ásatások, leletmentések dokumentációit rendszerezze, gyűjteménybe rendezze és a feltárásokból, írott forrásokból, szakirodalomból ismert fővárosra vonatkozó topográfiai adatokat gyorsan elérhetővé tegye a kutatás számára. A Dokumentációs gyűjtemény mellett olyan kartonrendszert dolgozott ki az adatok topográfiai, korszak szerinti és tárgycsoport szerinti rendezésére, ami a ma számítógépes adatbázisokkal dolgozót is lenyűgözi átláthatóságával és könnyed használhatóságával. A kartonok adatai az 1990-es évek második felében számítógépes adatbázisba kerültek, de még ma is őrzünk egy sorozatot belőlük biztonsági másolatként és kicsit múzeumtörténeti emlékként is.

Az Adattár további gyűjteményeinek kialakítása, gyűjtési körük meghatározása, a leltározás menetének precíz rendszerbe foglalása mind az ő munkája, amely kiterjedt az intézménytörténetéhez kapcsolódó anyagok gyűjtésére is. Ennek egyik legértékesebb részét, az archív iratanyag gyűjtemény darabjainak jórészt két kezével szedte össze a Múzeum osztályairól, sok esetben korábbi tűzeseteknek köszönhetően igen rossz állapotban. A Régészeti Adattár gyűjteményeinek megalapozása és kialakítása után 1994-ig, nyugdíjba vonulásáig vezette az osztályt, munkásságát a Művelődés Szolgálatáért Díjjal jutalmazták. A Budapesti Történeti Múzeumban töltött évek során fejezte be Borsod-Abaúj-Zemplén megyei ásatásainak

közlését, illetve új munkaköréhez kapcsolódva az intézmény történetéről jelentek meg tanulmányai, majd nyugdíjba vonulása után megírta a Budapesti Történeti Múzeum történetét az alapítástól az ezredfordulóig. Ezzel a részletes munkával lezárta

aktív munkásságát, bár az Adatártól nem szakadt el, kérdéseinkkel, problémáinkkal bármikor kereshetjük.

Kedves Kati! Születésnapod alkalmából jó egészséget kívánok és még sok-sok aktív nagymama évet!

AD HONOREM KATALIN VÉGH

Katalin Kemenczei-Végh ist am 25. Juli 1938 in Fehérvárcsurgó geboren. Sie hat 1957–1962 an der Philologischen Fakultät der Eötvös Lóránd Universität Archäologie und Geschichte studiert.

Nach dem Erwerb des Diploms hat sie zuerst im Hermann Ottó Museum in Miskolc gearbeitet, wo sie im Laufe der Jahre mehrere Fundstellen aus der Zeit der Völkerwanderung und dem Mittelalter freigelegt, und die Ergebnisse dieser bereits in den Jahren in Miskolc mit dem Fachpublikum geteilt hat. Gleichzeitig damit hat sie auch das Fundmaterial der Sarmaten, Kelten, Awaren, sowie die Grabfunde aus der Zeit der Landnahme und der frühen Arpadenzeit bearbeitet und publiziert, die schon seit längerer Zeit in der archäologischen Sammlung des Museums gelegen haben.

Seit 1971 ist sie im Budapester Historischen Museum als Archäologin tätig.

Am Anfang hat sie im Zentralen Datenarchiv gearbeitet, aber gleichzeitig auch an den Ausgrabungen in Óbuda und an Inspektionen mitgewirkt. 1976 wurde sie mit dem Aufbau des Datenarchivs des Museums beauftragt.

Sie hat neben der Dokumentsammlung ein Karteikartensystem erschafft um die Daten nach ihrer To-

pographie, ihrem Alter und nach der Objektgruppe zu arrangieren. Es ist so weit übersichtlich und anwenderfreundlich, dass es auch heute immer noch Kollegen begeistert, die heute mit Database-Hilfe diese Arbeit ausführen. Ebenso zu ihrer Leistung gehört der Ausbau weiterer Sammlungen des Datenarchivs, die Bestimmung des Sammlungskreises von diesem, und die präzise Systematisierung der Inventur.

Unsere Kollegin hat auch Materialien zur Geschichte des Museums eine grosse Aufmerksamkeit geschenkt.

Nach der Gründung und dem Ausbau des Archäologischen Archivs hat sie bis zum Jahre ihrer Pensionierung 1994, die Abteilung geleitet.

Neben dieser verantwortungsvollen Arbeit hat sie auch die Berichte über die Ausgrabungen im Komitat Borsod-Abaúj-Zemplén in fertiggestellt, und Studien über die Geschichte unseres Museums geschrieben. Nach dem Renteeintritt hat sie die Geschichte des Budapester Museums von seiner Gründung bis zum Jahrtausendwende beschrieben.

Anlässlich dieses schönen Festes wünschen wir unserer Kollegin im Namen aller Mitarbeiter gute Gesundheit und noch viele erfolgreiche aktive Jahre!